

Betænkning og indstilling

fra udvalget for forretningsordenen angående folketingets samtykke i henhold til grundlovens § 57.

(Mogens Glistrup)

(Afgivet af udvalget den 10. marts 1975).

I overensstemmelse med forretningsordens § 25, næstsidste punktum, har folketingets formand til udvalget henvist en fra justitsminister Nathalie Lind modtaget skrivelse af 23. januar 1975, i hvilken ministeren anmoder om folketingets fornyede samtykke efter grundlovens § 57 til den tiltale, der er rejst mod folketingsmedlem Mogens Glistrup for overtrædelse af straffeloven, skattekontrolloven og kildeskatteloven i henhold til folketingets samtykke af 12. juni og 31. oktober 1974. Ministeren henviser til, at der har været afholdt nyvalg til folketinget, hvorved Mogens Glistrup er genvalgt.

Ved skrivelse af 25. februar 1975 har justitsminister Orla Møller meddelt, at anmodningen fastholdes.

Som bilag til denne betænkning optrykkes: Justitsministerens skrivelse af 23. januar 1975.

Et *flertal* (udvalget undtagen fremskridtspartiets medlemmer) indstiller, at folketinget giver samtykke til, at justitsministerens anmodning imødekommes.

Over for de af mindretallet anførte betragtninger om, at anklageskriftet savner fornøden juridisk klarhed, bemærker flertallet, at folketingets opgave ikke er at bedømme tiltalens bærekraft på grundlag af det af anklagemyndigheden tilvejebragte materiale, men alene at afgøre, om immuniteten bør ophæves, så der gives domstolene mulighed for at bedømme sagens realitet.

Mindretallet beklager sig over, at udvalgsflertallet har nægtet at fremme et spørgsmål til justitsministeren om anklageskriftets juridiske terminologi. I overensstemmelse med almindelig praksis plejer udvalgene at lade spørgsmål til en minister nyde fremme for derigennem at skabe det bedst mulige grundlag for udvalgenes indstillinger til folketinget og dermed for det lovgivningsarbejde, folketinget har ansvaret for. I det foreliggende tilfælde drejede spørgsmålet sig derimod om en sag, hvis realitet ikke folketinget, men domstolene skal afgøre. Udvalgsflertallet har derfor afvist at medvirke til en procedure i udvalget for eller imod tiltalens berettigelse, som hører hjemme under sagens behandling for domstolene.

Et *mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) finder ikke, at det hidtil for folketinget forelagte materiale udgør rimeligt grundlag for, at der bør meddeles samtykke i medfør af grundlovens § 57.

Mindretallet henviser herved dels til de synspunkter, der er redegjort for i mindretalsindstillingerne i udvalgets betænkninger af 7. juni og 17. oktober 1974, dels til følgende synspunkter:

1. *Anklageskriftet savner fornøden juridisk klarhed.*

Alle punkter i anklageskriftet bygger på en sondring mellem „reelle“ og „fiktive“ pengebevægelser. En sådan sondring benyt-